

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ԱՆԳԻՆ ՄԱՐԳԱՐԻՏ

ԲԱՐԳԵՆ ԱՐԶԵՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝ Գանատայի Հայոց Թեմի

Ս. Աստուածածնի Վերափոխման տօնն է. տօն մը, որ առիթ կու տայ մեզի մտածելու Ս. Կոյս Մարիամի մասին, անդրադառնալու անոր կեանքին եւ յատկապէս անոր ունեցած դերակատարութեան մասին ընդհանրապէս քրիստոնէական եկեղեցիներու եւ մասնաւորաբար Հայաստանեայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցոյ մէջ:

Տիրոջ հրեշտակի աւետման առաջին վայրկեանէն Ս. Կոյս Մարիամը դարձաւ ամենօրինեալը բոլոր կիներուն մէջ, որովհետեւ Ս. Հոգիով պիտի յղանար եւ որդի մը ծնէր, Անոր անունը Յիսուս պիտի դնէր, որ պիտի դառնար աշխարհի Փրկիչը: Տակաւին Յովհաննէս Մկրտիչի մայրը՝ Եղիսաբէթը, երբ առաջին անգամ հանդիպեցաւ Ս. Կոյս Մարիամին, ողջունեց զայն ըսելով. «Օրհնեալ ես դուն կիներուն մէջ, եւ օրհնեալ է պտուղը քու որովայնիդ»: Մէկ խօսքով՝ Ս. Կոյս Մարիամը արժանի դարձաւ աստուածային ընտրութեան: Ան ընտրուեցաւ դառնալու մայրերու մայրը, բոլոր կիներուն մէջ: Ան դարձաւ տիպար օրինակը բոլոր կիներուն եւ ցոյց տուաւ, որ իրենց միակ կոչումը մայրութիւնն է:

Երբ կը խօսինք Ս. Կոյս Մարիամի մասին, անպայմանօրէն մեր մտքի պաստառին առջեւ կը տողանցեն քանի մը ճշմարտութիւն.

ա) Ս. Կոյս Մարիամը դարձաւ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ: Ան ծնաւ Աստուածորդին, որ եկաւ աշխարհ՝ մարդուն հետ ըլլալու, մարդուն ուղղութիւն տալու, անոր ձեռք երկարելու եւ մանաւանդ օգնելու:

բ) Ս. Կոյս Մարիամը դարձաւ ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐ: Յիսուս Քրիստոսի ծնունդէն մինչեւ խաչելութիւն Անոր հետ եղաւ, որպէս մայր հետեւեցաւ Անոր քայլերուն, սակայն միշտ օգնեց, որ Ան յաջողի իրագործել Իրեն վստահուած առաքելութիւնը:

գ) Ս. Կոյս Մարիամը դարձաւ ԱՆՕԹ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ: Ան պատճառ դարձաւ, որ իր միջոցով իրագործուի փրկութեան խորհուրդը, որովհետեւ Յիսուս խոնարհեցաւ Իր աստուածային բարձրութեն, որպէսզի մարդը առաջնորդէ դէպի փրկութիւն:

դ) Ս. Կոյս Մարիամը դարձաւ ԲԱՐԵՒՕՍ: Ան բարեխօս դարձաւ իր Որդիին մօտ: Անոնք որոնք կը դիմեն իրեն եւ կամ կ'աղօթեն իրեն, կ'ուզեն, որ ան բարեխօսէ Յիսուս Քրիստոսի իր որդիին՝ Աստուծոյ Որդիին:

Յիսուս խոստացած էր իր մայրը երկինք փոխադրել, եւ այդպէս եղաւ. Ս. Կոյս Մարիամը երկինք փոխադրուեցաւ եւ գտաւ իր արժանի տեղը:

Այսօր եւս մենք պէտք ունինք վերափոխուելու, վերափոխելու մեր կեանքը եւ վերածելու զայն աստուածահաճոյ կեանքի:

Մեր շարականագիր վարդապետներն ու բանաստեղծները որքա՛ն գեղեցիկ կերպով կը բնորոշեն Ս. Կոյս Մարիամը. զայն կը նմանցնեն «Անթառամ ծաղիկ»ի եւ «Խնկի ծառ»ի: Ուրիշ տեղ մը կ'ըսեն. «Դուն ԼՈՒՍԵՂԷՆ ՏԱՃԱՐ ես, ՈՍԿԵՊՍԱԿ ԽՈՐՄԱՆ ես, դուն ՄԱՐԳԱՐԻՏ ԱՆԳԻՆ ես»:

Ահաւասիկ Վերափոխման տօնի իմաստն ու խորհուրդը, զորս պէտք է գիտնայ իւրաքանչիւր քրիստոնէայ եւ մանաւանդ՝ իւրաքանչիւր հայ:

Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ

Ինչո՞ւ Ս. Կոյս Մարիամը «ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ» կը կոչուի:

Նախ յատկեցնենք, որ հայ հաւատացեալները Ս. Կոյս Մարիամը չեն պաշտեր, ինչպէս կ'առաքկեն ոմանք եւ մեղք կը համարեն այդ արարքը:

Մենք միայն զԱստուած կը պաշտենք: Սակայն, Ս. Կոյսը մասնաւոր յարգանքի արժանի է, որովհետեւ Աստուած զայն ընտրեց Իր Միածին Որդիին ծննդեան համար: Ահա թէ ինչպէ՛ս Ս. Մարիամը «Աստուածամայր» դարձաւ եւ իրաւամբ Աստուածածին կոչուեցաւ: Այս իսկ պատճառով ան միւս արարածներէն վեր է, եւ նոյնիսկ ինք կը նախատեսէ, թէ «Այսուհետեւ բոլոր սերունդները ինծի երանի պիտի տան» (Ղկ 1.48):

Յիսուս Քրիստոս, յաւիտենական Աստուածը, Ս. Կոյս Մարիամի միջոցով մարդացաւ, մարդկային բնութիւնը հագաւ: Արդ, երբ Ս. Մարիամ ծնունդ տուաւ եւ սնուցանեց Աստուածորդին, արդարօրէն արժանացաւ «Աստուածամայր» կոչումին. անշուշտ, ասիկա չի նշանակեր, թէ ան Հօր Աստուծոյ մայրն է: Անոնք որոնք կ'ասկածի տակ կը դնեն Յիսուս Քրիստոսի աստուածութիւնը, կը մերժեն նաեւ Ս. Մարիամի աստուածամայրութիւնը:

Հետեւաբար, ո՛չ մէկ հեթանոսական սովորութիւն պէտք է տեսնել Աստուածամօր հանդէպ մեր ցուցաբերած մասնաւոր յարգանքին մէջ, ինչպէս ոմանք կը պնդեն:

ՄԻՇՏ ԱՂՕԹԵՆՔ

Օրհնութիւն ընտանիքներու համար

Օրհնէ իւրաքանչիւր ընտանիք, որ ներկայ է հոս, զարմանահրա՛շ Աստուած, անոնց միշտ յիշեցուր, որ Քեզի կը պատկանին: Սուրբ Հոգին դրկէ իւրաքանչիւր ընտանիքի անդամին, պզտիկ թէ մեծ, որպէսզի Քու ներկայութիւնդ զգալով Քու հովանիիդ տակ ապրին.

Ամէն:

ՀՈԳԵԻՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

Չօն Աստուածածնայ Ուխտին Առթիւ

ՅՈՅՍԻ ԲԱՐՁՐՈՒՆՔԸ

1952 թուականը սփիւռքահայ տարրին համար նոր էջ մը բացաւ: Էջ մը, որուն վրայ արձանագրուած կոյս տողերուն օրհնութիւնը հանդիսացաւ Աստուածածնայ ուխտագնացութեան օրհնաբեր ու վերածնունդի յոյսի լոյսով լեցուն Սուրբ աւանդութիւնը: Աստուածածնայ Մատրան հիմնադրումին յաջորդող այս աստուածահաճոյ սովորութիւնը սփիւռքահայութեան համար վերածուեցաւ ամենավսեմ տօնախմբութիւններէն մէկուն. իւրաքանչիւր հայ իր հոգիին պարտականութիւնը համարեց, այս սուրբ օրով, անգամ մը եւս իր հայեացքը դէպի անցեալ դարձնել եւ անցեալի արցունքներով ողորդուած «Հի՛ն օրերու» ցաւերը ներկայի արգասաբերութեան ու ապագայի լաւատես յաջողութիւններով թարմացնելու լաւագոյն առիթը:

Շատ շատեր իրենց սրտին խորքը փափաք մը, իսկ ուրիշներ իրենց հոգին ճնշող ու խիղճերնին ծանրացնող «Բեռէ» մը ձերբազատուելու համար կը բաձրանան Հայոց այս Նոր Գողգոթան, որմէ ճաճանչող ճառագայթներէն թարմացած հոգիներով, յագեցած սրտերով եւ փրկութեան յոյսով վերածնած իրենց վայրէջքը կը կատարեն դէպի ալեկոծ աշխարհ...: Աստուածամայրն է, որ իր մայրութեան գուրգուրալից հպումներով կը ներթափանցէ իւրաքանչիւր ուխտաւոր հայորդիի ալեկոծ հոգիին խորքերը եւ իրմէ ծնած Աստուածորդիին՝ մեր Փրկիչին խաղաղութիւնը կը հաստատէ անոր ներսիդին: Հայու Նոր Գողգոթան, Պիքֆայայի բարձրունքներուն վրայ Աստուածամօր բարեխօսութիւնը հայցողներու փրկութեան Գողգոթան է, ուր աներեւոյթ ներկայութեամբ բարձրացած Քրիստոսի Ս. Խաչը, փրկութեան լոյսով կը վերանորոգէ իւրաքանչիւր հայու ներաշխարհը:

Օրհնութեան, սրբութեան, արգասաբերութեան ու մանաւանդ մայրութեան խորհրդանիշ հանդիսացող Ս. Աստուածածինը հայոց աշխարհին համար եղած է ու միշտ կը ժայ ամենօրեայ փառաբանութեան արժանի դէմք մը, որով նաեւ ան հայ անհատին վերածնունդին անկիւնաքարը կը նկատուի: Ի՞ գուր չէ, որ մեր եկեղեցւոյ մէջ առօրեայ դրութեամբ կ'երգենք «Փառաւորեալ եւ օրհնեալ միշտ Սուրբ Կոյս Աստուածածին Մարիամ, մայր Քրիստոսի մատո՛ղ գաղաչանս մեր Որդւոյ քո եւ Աստուծոյ մերոյ»: Այս տողերուն ընդմէջէն համայն աշխարհը հայոց կը խոստովանի Ս. Կոյս Մարիամի Աստուածամայր ըլլալուն իրողութիւնը, ինչպէս նաեւ անոր կատարած բարեխօսութեան դերը իր երկնաւոր Որդիին մօտ՝ ի խնդիր մեր (իր երկրաւոր զաւակներուն) փրկութեան ու բարօրութեան:

Դարերէ ի վեր հայ եկեղեցւոյ սուրբ հայրերէն մեզի ժառանգ ժառանգ Սուրբ Օրօ այս խորհուրդը, մեծ նշանակութիւն ունի մեզմէ իւրաքանչիւրին համար. եւ որպէս հայորդիներ, մենք պարտաւոր ենք մեր յարգանքի ու փառաբանութեան տուրքը ընծայելու մեզի համար բարեխօսող Ս. Օրօ, անոր նուիրուած ուխտի օրուան առիթով: Ահաւասիկ մեր պարծանքի աղբիւրը, որ Պիքֆայայի բարձրունքներէն առատօրէն իր օրհնութիւնները կը զեղու իւրաքանչիւր հայու հոգիին յագեցման համար: Խմենք անկէ առատապէս ու բարձրանալով անոր գագաթն ի վեր տեսնենք փառքը Երկնաւորին, փառքը մեր աշխարհին, փառքը մեր դարաւոր եկեղեցիին՝ արթուն պահապանը հայու տիպարին:

Արամկ Լորբ. Արապետեան

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Անսակարկ սերը

Զբաղ առաւօտ մըն էր, ժամը 8:30-ի մօտ, տարեց, ութսունոց շնորհալի մարդ մը բժիշկին դարմանատունը մտաւ, որ բժամատին վրայի կարերը քակեն: Ան յայտնեց, թէ կ'աճապարէր, քանի որ ժամը 9-ին ժամադրութիւն ունէր:

Տեղոյն հիւանդապահուիին տարեց մարդուն տաքութիւնն ու արեան ճնշումը չափեց եւ խնդրեց, որ սպասէ բժիշկին, սակայն գիտէր, թէ մէկ ժամէն հազիւ կարենար տեսնել բժիշկը: Ազնիւ բուժքոյրը երբ նկատեց, որ մարդը յաճախ ժամացոյցին կը նայի, որոշեց ինք անձամբ քննել բժամատը եւ երբ տեսաւ, թէ վերքը բուժուած է, բժիշկէ մը պէտք եղած ցուցմունքներն եւ գործիքները առաւ եւ գործի անցաւ: Մինչ կը քակէր կարերը, կիներ սկսաւ խօսակցիլ տարեց մարդուն հետ: Հարցուց, թէ արդեօք ուրիշ բժիշկի՞ մը հետ ժամադրութիւն ունէր այդ առտու, որ այդքան կ'աճապարէր:

«Ո՛չ», պատասխանեց մարդը, եւ բացատրեց, որ պէտք է ծերանոց հասնէր տիկնոջը հետ նախաճաշ ընելու: Երբ խօսակցութիւնը շարունակեցին, բուժքոյրը հարցուց, թէ եթէ ուշանար տիկինը պիտի նեղուէ՞ր: Մարդը յայտնեց, թէ կիներ հինգ տարիէ աւելի էր, որ զինք չէր ճանչնար, քանի որ Ալզհայմըրէ կը տառապէր:

Զարմացած բուժքոյրը հարցուց. «Եւ տակաւին ամէն առտու քո՞վը կ'երթաք, հակառակ անոր որ ան ձեզ չի ճանչնար»: Մարդը ժպտելով հիւանդապահուիին ձեռքը շոյեց եւ ըսաւ. «Թէեւ կիսս այլեւս զիս չի ճանչնար, բայց ես դէռ գիտեմ, թէ ինք ո՞վ է»:

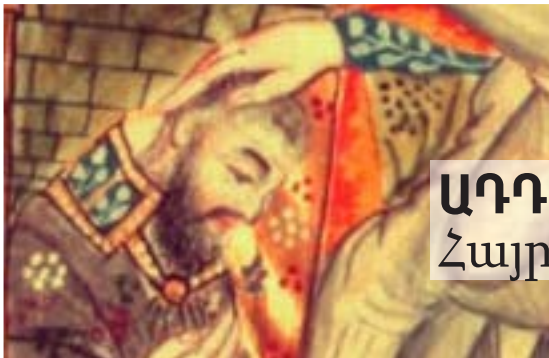
Մինչ մարդը կը մեկնէր դարմանատունէն, հիւանդապահուիին յուզուած մտածեց. «Ա՛յս տեսակ սէր կ'ուզեմ կեանքիս մէջ»:

Ճշմարիտ սէրը ո՛չ ֆիզիքական է եւ ո՛չ զգացական: Ճշմարիտ սէրը կ'ընդունի պարագան՝ ինչպէ՞ս որ է: Ամենաերջանիկ մարդիկը անոնք չեն, որոնք ամէն բանի լաւագոյնը ունին, այլ անոնք են, որոնք իրենց ունեցածը լաւագոյն կերպով կ'օգտագործեն:

Մենք կրնանք զԱստուած ու Անոր սէրը մոռնալ, բայց Ան երբեք մեզ չի մոռնար:

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ԱՂԴԷ Հայրապետ

Աղդէ Հայրապետ եղաւ առաջին եպիսկոպոսը Եղեսիոյ աթոռին: Երբ Թադէոս Առաքեալ կու գայ Եղեսիա եւ բժշկելով Աբգար թագաւորը գայն քրիստոնէայ կը մկրտէ, իրեն հետ նաեւ կը մկրտէ շատեր, որոնք կը ծառայէին թագաւորին եւ իրեն համար կը գործէին: Անոնցմէ մէկն էր նաեւ Աղդէ, արհեստով մետաքսագործ եւ Աբգար թագաւորին համար թանկարժէք թագեր շինող:

Թադէոս Առաքեալին մեկնումով, Աղդէ կը նշանակուի եպիսկոպոս Եղեսիոյ աթոռին եւ իր շնորհները, թագաւորին օգնութեամբ, ի սպաս կը դնէ ամբողջ Միջագետքի, Մարաստանի եւ Պարսկաստանի տարածքին, քարոզելով քրիստոնէութիւնը եւ դարձի բերելով շատերը:

Սակայն երբ Աբգար կը վախճանի, եւ իրեն կը յաջորդէ իր անհաւատ որդին, իր կարգին կը հրամայէ Աղդէին, որ իրեն ալ գեղեցիկ թագ մը շինէ: Աղդէ կը մերժէ գործադրել հրահանգը, յայտնելով թէ իր ձեռքերը ուրացող թագաւորի մը համար թագ չեն պատրաստեր: Այս պատասխանին վրայ թագաւորը մարդ կը դրկէ սպաննելու համար Աղդէ Հայրապետը: Դահիճը կը մտնէ եկեղեցի եւ տեսնելով Աղդէ Հայրապետը, որ բազմած իր գահին վրայ կը քարոզէր ժողովուրդին, սրունքները կը կտրէ ու կը սպաննէ գայն, մօտաւորապէս 36 թուականին:

Բրաւա

Message du Prélat

L'inestimable Marguerite

C'est la fête de l'Assomption de la Bienheureuse Vierge-Marie est c'est une opportunité pour nous tous de penser à la Sainte Vierge, de réfléchir à propos de sa vie et les rôles qu'elle a joués dans les églises chrétiennes en général et particulièrement dans l'église arménienne apostolique.

Quand l'archange Gabriel annonça à la Vierge-Marie sa maternité divine, la Vierge-Marie devenue la Très Sainte Vierge-Marie, parce qu'elle est devenue enceinte sous l'action de l'Esprit-Saint, a donné naissance à un enfant qu'elle nomma Jésus, et Il est devenu notre Sauveur. Quand la mère de Saint Jean Baptiste, Élisabeth, rencontra la Sainte Vierge pour la première fois, elle lui dit : « Vous êtes bénie entre toutes les femmes et vous portez un fruit béni. En d'autres mots, la Sainte Vierge était digne d'une sélection divine. Elle avait été choisie d'être la mère des mères entre toutes les femmes. Elle devint l'exemple pour toutes les mères et leur montra que leur vocation était la maternité.

Durant nos réflexions sur la Sainte Vierge, il est impossible de ne penser à certaines vérités.

a) La Sainte Vierge devint IMMACULÉE. Elle donna naissance au fils de Dieu qui est venu à ce monde pour être avec nous, pour nous guider et nous aider.

b) La Sainte Vierge devint la MÈRE DE DIEU. De Sa naissance à Sa Crucifixion, elle demeura à côté de son Fils et l'assista pour qu'Il puisse réaliser Son Apostolat.

c) La Sainte Vierge devint un VAISSEAU DE LIBÉRATION. Elle a contribué à la réalisation du sacrement de la libération, parce que Jésus s'est acquiescé de sa divinité pour qu'Il nous livre du mal et nous guider vers la libération.

d) La Sainte Vierge devint une PORTE-PAROLE. Toutes les personnes qui lui prient, prie parce qu'ils veulent qu'elles soient leurs porte-parole auprès de Jésus, son fils, le Fils de Dieu.

Jésus avait promis à sa mère de l'emmener au Ciel et Il garda Sa promesse. La Sainte Vierge trouva sa place éternelle et digne d'elle.

Aujourd'hui même nous avons besoin de transformer nos vies, les rendre plus complaisantes à Dieu.

Nos prêtres et poètes ont écrit des hymnes et poèmes qui décrivent la Sainte Vierge d'une manière très belle et la dépeignent en « Fleur éternelle » et « arbre d'encens ».

On y retrouve aussi des descriptions comme : « Tu es un TEMPLE DE LUMIÈRES, tu es un AUTEL DORÉ, tu es l'INESTIMABLE MARGUERITE. »

Voici la signification de la fête de l'Assomption que tous les chrétiens doivent savoir, particulièrement les Arméniens.

Archevêque Papken Tcharian

Each year on the Sunday closest to the date of August 15, the Armenian Church celebrates the Feast of the Assumption of St. Mary, the Holy Mother of God. In the Calendar of the Armenian Church, this feast is the fourth of five major feasts that are commemorated, and is the oldest one dedicated to St. Mary.

In the Holy Bible, there is little information concerning the details of St. Mary's life. As a result, the story of her Assumption has been preserved and passed on to us through the Holy and Sacred Tradition of the Apostolic Church.

Following the crucifixion of Jesus Christ, the Holy Virgin remains in Jerusalem, and lives under the care of St. John the Evangelist. For nearly 12 years, St. Mary lives by praying, fasting, and often visiting the empty tomb of her beloved Son. During one such visit to the tomb, the Archangel Gabriel appears and gives her the news of her imminent assumption to heaven. St. Mary relays the news to her relatives and all Christians, asking them to bury her in the valley of Gethsemane. St. Mary also asks the Apostle John to celebrate a Divine Liturgy, so she may receive Holy Communion one final time. After receiving Holy Communion, St. Mary returns to her room. As the Apostles prepare to mourn her death, St. John asks the Mother of God to leave an image of her face on a board of wood. St. Mary takes the board, crosses herself and brings it close to her face. Moistening the board with her tears, she asks God that by means of the board, people would be cured from disease. As the Apostles surround St. Mary, an indescribable light appears. The Son of God and the angels of heaven appear in the room. Seeing Christ, St. Mary dies.

St. Bartholomew the Apostle was absent and did not participate in the burial service of St. Mary. Upon his return to Jerusalem, he wishes to see St. Mary for the last time. Per his request, the Apostles open the tomb, yet they do not find the remains of St. Mary. According to His promise, Jesus Christ had delivered His mother to His heavenly kingdom. The Apostles give the board of St. Mary to St. Bartholomew for consolation. According to Moses of Khoren, St. Bartholomew brings the board to Armenia. It is kept in the Province of Andzav, in a location called Darbnots. Years later, a church is built there in honor of St. Mary, and a convent is opened.

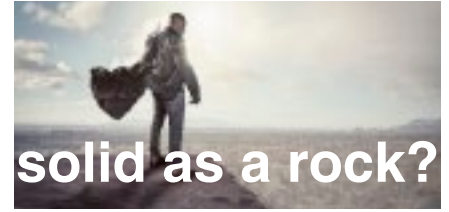
On the Feast of the Assumption of St. Mary, the Ceremony of the Blessing of the Grapes is conducted, and the harvest for the entire year is blessed on that day.

The Armenian Church has a deep and abiding respect towards St. Mary. Special emphasis is placed on her being a mother, her honesty, her unique spirit of humility, her virtuous behavior and her unselfish dedication. For Armenian women, the Holy Virgin is the embodiment of virtue, pious motherhood, and the protector of family sacredness.

Reflection during the season of the Transfiguration

Matthew 16:13 – 17:13)

Are you solid as a rock?

When you are with your family and friends, can they look at you and say, “Yep! You’re so honest, you’re so responsible, you’re so reliable, you’re so caring – you are solid as a rock to us!” Is that how you strive to behave, and is that how you are appreciated?

What kind of friends do you want to have in your life? Do you want people who do not tell the truth, who cheat on tests, who steal from lockers, who are doing things behind their parents’ backs like smoking and drinking? Or, do you want to hang with people who are solid as a rock in how they treat you were “Yes” is “Yes”, and “No” is “No”, and in how they care for you and behave with you and your friends?

Jesus gave His disciple, Simon, a nickname. The nickname in Greek is “Petros”, and in Armenian is “Vem”. It means “solid as a rock”. Then Jesus gave all of us the great example by saying, “On this kind of a rock I will build my Church.”

Are you as solid as a rock upon which Jesus can build His Church? Can Jesus trust you to be honest, to work hard, to be respectful to your family and friends, and most importantly, to love and honor God?

If you can always strive to be good and clean, honest and kind, hard-working and responsible, loving and filled with cheer, then you are exactly the kind of rock-solid person respected by your family, by your friends, by the Church, and by God.

Rev. Dr. George A. Leylegian,
Archdeacon

ՀԱՅԵՑԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒՄԸ
ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

Այնքան ատեն որ փոփոխություն կայ, եւ ինչպէս նշեցինք՝ միշտ կայ փոփոխություն, միշտ նորոգութեան եւ վերանորոգումի պէտքը կայ: Ինչո՞ւ. Այո, Աստուած ստեղծեց տիեզերքը, եւ սակայն այնքան ատեն որ յաւիտենականութեան մէջ չենք ապրիր, հակամէտ ենք շեղելու այն նպատակէն, որուն համար կանչուած էինք:

Յաւիտենականութեան մէջ վերանորոգումի պէտք չկայ, որովհետեւ ամէն ինչ կը գործէ անսխալ, առանց շեղելու այն նպատակէն, որուն համար ստեղծուած էր...:

Սակայն այս աշխարհին մէջ, ուր մենք կ'ապրինք, եւ որովհետեւ այս աշխարհը ո՛չ դրախտ է, ո՛չ յաւիտենականություն, մայայուն վերանորոգումի պէտք ունի, որովհետեւ բնութեամբ հակամէտ է շեղելու իր նպատակէն եւ կը հիննայ ազդուելով ժամանակէն եւ տարածութենէն: Յաւիտենականութեան մէջ, ո՛չ ժամանակ կայ, ո՛չ տարածություն:

Եթէ Ինքնաշարժ մը ունինք եւ կը գործածենք զայն 5,6,7 տարի, կը նորոգենք, կը վերանորոգենք, բայց երբ տեսնենք, թէ այլեւս իր նպատակին (մեզ փոխադրել) չի ծառայեր, պէտք է նոր մը գնենք:

Եթէ խնձորի պարտեզ մը ունինք. Ծառերը, որոնք ստեղծուած են, որ պտուղ տան, եթէ չտան, կարելի է պատուաստել ծառը, որպէսզի պտուղ տայ, սակայն 20-30 տարի ետք ծառը այլեւս իր նպատակին պիտի չծառայէ, եւ ուրեմն պէտք է նոր ծառ տնկել, որպէսզի պարտէզը պարտեզ մնայ եւ շարունակէ պտուղ տալ...:

Համայնքները տարբեր չեն, յիշուած իրավիճակներէն, որովհետեւ ինչպէս ծառերը կոչուած են պտուղ տալու, եւ ինքնաշարժները շինուած են մարդոց եւ առարկաներու փոխադրութեան համար, նոյնպէս ալ համայնքները ստեղծուած են իրենց անդամներուն ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆը պահպանելու համար: Համայնք մը չի կրնար ծառայել նպատակի մը, կոչումի մը, երբ կը պակսի իր ինքնութեան խարիսխը կամ իր անհատականութեան առանձնայատուկ նկարագիրը:

Համայնքը ԻՆՔՆՈՒԹԵԱՆ պէտք ունի, որպէս խարիսխ, որպէսզի փոթորկոտ ծովին ալիքներուն կարենայ հակազդել եւ շատ չտարուբերի, որ խորտակումի կրնայ տանիլ:

Ազգ մը եւ համայնք մը ՀՈԳԵԿԱՆ ԵՒ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԻՆՔՆՈՒԹԵԱՆ պէտք ունին, որովհետեւ երբ ազգի մը կամ համայնքի մը հոգեկան եւ բարոյական ուժը տկարանայ, ո՛չ քաղաքական, ո՛չ ռազմական եւ ո՛չ ալ նիւթական հարստութիւնը կը փրկէ այդ ազգը կամ համայնքը:

Եկեղեցւոյ շէնքը կարելոր է, սակայն նիւթական արժէք ըլլալէ աւելի շէնքը պէտք է դառնայ գործող հոգեկան ուժ, բարոյական ուսուցում եւ նկարագրի կազմաւորման ընթացք...

Թորոս Պապիկեան
(Շարունակելի 2)

Աստուածպաշտութեան ընթացքին ինչպիսի՞ սրբազան գործողութիւններ կը կատարուին:

Ամէնէն սովորականները ասոնք են. 1. Խաչակնքել. 2. Երկրպագութիւն. 3. Ծննդադրութիւն. 4. Գլուխ խոնարհեցնել. 5. Խնկարկել պատկերներուն եւ ժողովուրդին. 6. Խաչով, Աւետարանով եւ Սուրբերու մատունքներով օրհնել. 7. Թափօր. 8. Նախատօնակ (կատարել). եւ՝ 9. Հսկում:

Ի՞նչ կը նշանակէ Խաչակնքել:

Խաչակնքել կը նշանակէ.

1. Վահանով պաշտպանուիլ չար ներգործութիւններու դէմ:
2. Յիշել մեր Փրկիչին Խաչին վրայ մահը, մարդկութեան ազատութեան (փրկութեան) համար:
3. Խաչակնքելով Աստուծոյ օգնութիւնն ու ողորմութիւնը կը խնդրենք, ո՛չ մեր բարի գործերուն ի պատասխան, այլ՝ խաչեալ Յիսուս Քրիստոսի գութին ապաւինելով:

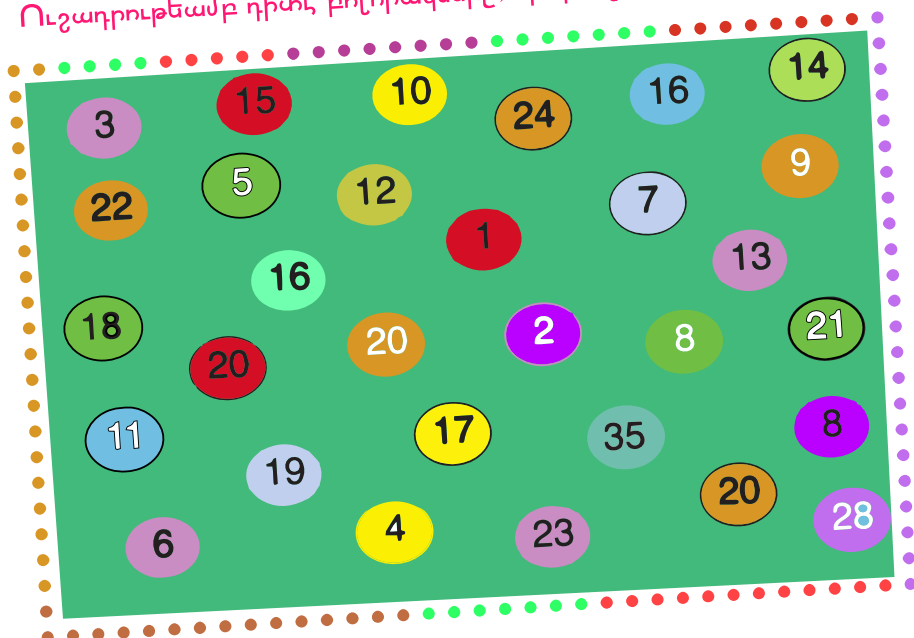
Ինչո՞ւ համար է մարմնական Երկրպագութիւնը:

Որովհետեւ մարմինն ալ Աստուծոյ ծառայ է. անով (երկրպագութեամբ), անոր (մարդ անհատին) մէջ հոգեկանը կ'արթննայ եւ Տիրոջ ցոյց կու տայ մարմնական եւ հոգեւոր ծառայութիւնները միասնաբար:

Մանկապատանեկան

Թիւերու Պարբէյ

Ուշադրութեամբ դիտէ բոլորակները, որպէսզի կարենաս պատասխանել ստորեւ տրուած հարցումներուն:

- 1- Գտի՞ր այն թիւը, որ կը գտնուի դեղին բոլորակի մը մէջ, անորդ ք է եւ 10-էն նուազ է:
- 2- Գտի՞ր այն թիւը, որ կը գտնուի կարմիր բոլորակի մը մէջ, անորդ ք է եւ կրկնուող թուանշաններ ունի:
- 3- Գտի՞ր այն թիւը, որ կը գտնուի մանրշակագոյն բոլորակի մը մէջ, պոյ ք է եւ կը բաժնուի թէ՛ 6-ով եւ թէ՛ 8-ով:
- 4- Գտի՞ր այն թիւը, որ կը գտնուի կապոյտ բոլորակի մը մէջ, պոյ ք է եւ 15-էն մեծ է:
- 5- Ի՞նչ գոյնի բոլորակին մէջ կը գտնուի բարձրագոյն թիւը:
- 6- Ի՞նչ գոյնի բոլորակին մէջ կը գտնուի բարձրագոյն պոյ ք թիւը:

ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ

Armenian Prelacy of Canada
Prelature Armenienne du Canada

514-856-1200
514-856-1805 F

prelacy@armenianprelacy.ca

armenianprelacy.ca